

Fővárosi Ítéltábla

4.Pf.20.097/2024/4.

A felperes:

felperes

felperes címe

A felperes képviselője:

ügyvéd1 egyéni ügyvéd

ügyvéd címe1

Az alperesek:

I.r. alperes I. rendű alperes

I.r. alperes címe

II.r. alperes II. rendű alperes

II.r. alperes címe

II.r. alperesné III. rendű alperes

II.r. alperes címe

Az alperesek képviselője:

ügyvéd2 egyéni ügyvéd az I-III. rendű alperesek képviseletében

ügyvéd címe2

A per tárgya: szerződés hatálytalanságának a megállapítása

Az elsőfokú bíróság: Fővárosi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma: 66.P.22.501/2022/17.

A fellebbezést benyújtó fél: II. rendű alperes

Í t é l e t

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatja és a keresetet elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg a II. rendű alperesnek 15 nap alatt 2.500.000 (kétmillió-ötszázezer) forint + áfa mértékű együttes első- és másodfokú perköltséget, továbbá az állami adó- és vámhatóság 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételi számlájára – 2.500.000 (kétmillió-ötszázezer) forint meg nem fizetett fellebbezési eljárási illetéket.

Az illetékfizetési kötelezettség e határozat jogerőre emelkedését követő 60. napon válik esedékessé.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A felperes a keresetében annak megállapítását kérte, hogy a II. rendű alperesnek a település belterület helyrajzi szám alatt nyilvántartott ingatlan $\frac{1}{2}$ tulajdoni hányadára az I. rendű alperessel kötött ajándékozási szerződés és ugyanerre a tulajdoni hányadra a II. és III. rendű alperesek javára a haszonélvezeti jog alapítására kötött szerződés hatálytalan. Kérte alpereseket annak tűrésére kötelezni, hogy az ingatlan $\frac{1}{2}$ tulajdoni hányadából a II. rendű alperessel szemben fennálló követelését az ingatlanra vezetett végrehajtás útján kielégítse.

[2] Az alperesek ellenkérelmükben a kereset elutasítását kérték. Állították, hogy az ajándékozási szerződés megkötésekor 2020. szeptember 25. napján még nem állt fenn a felperesnek követelése a II. rendű alperessel szemben, mivel a váltó 2021. február 25. napján jött létre. Állították, hogy nem volt vagyonkimentési célzata az ajándékozási szerződésnek, mindezen túlmenően a követelés összecszerűségét is vitatták. Egyebekben utaltak a felszámolási eljárás közbeni mérleg adataira.

[3] Az elsőfokú bíróság az ítéletében megállapította, hogy a település belterület helyrajzi szám alatt nyilvántartott II.r. alperes címe szám alatt fekvő ingatlan $\frac{1}{2}$ tulajdoni hányadára az I. és a II. rendű alperesek által 2020. szeptember 22. napján kötött ajándékozási szerződés és a II-III. rendű alperesek javára haszonélvezeti jogot alapító szerződés a felperessel szemben hatálytalan. A bíróság annak tűrésére kötelezte az I-II-III. rendű alpereseket, hogy a felperes a fenti ingatlan $\frac{1}{2}$ tulajdoni hányadából a II. rendű alperessel szemben fennálló 25.694.537 forint és késedelmi kamata, 85.952 forint és késedelmi kamata, 2.532.581 forint és késedelmi kamata, 500.000 forint és késedelmi kamata, 22.850.973 forint és késedelmi kamata, 69.938 forint és késedelmi kamata, 2.302.340 forint és késedelmi kamata, 400.000 forint és késedelmi kamata, 170.000 forint erejéig fennálló követelését az ingatlanra vezetett végrehajtás útján kielégítse. Kötelezte I-II-III. rendű alpereseket, hogy egyetemlegesen fizessenek meg a felperesnek 3.441.654 forint perköltséget.

Az ítélet indokolása szerint a II. rendű alperes ügyvezetője és tagja volt azon gazdasági társaságoknak, amelyek 2017. október 7. napján forgóeszköz hitelszerződést kötöttek a felperessel mint hitelezővel 45.000.000 és 37.000.000 forint hitelkeret erejéig. Ugyanezen napon a felperes és az adós gazdasági társaságok írásban váltó megállapodásokat kötöttek, amelyek alapján a társaságok váltót adnak a felperes részére. E váltó megállapodásokban a II. rendű alperes, valamint perben nem álló harmadik személy váltókezeseséget vállalt a váltóból származó kötelezettség kiállító általi teljesítéséért. A felperes 2020. november 10. napján mindkét gazdasági társasággal szemben azonnali hatállyal felmondta a forgóeszköz hitelszerződést, és 2021. február 25. napján a váltót fizetés végett bemutatta, azonban a váltó alapján sem került sor teljesítésre. Az Egri Törvényszék előtt a felperes a jelen per II. rendű alperesével szemben váltókezesességből eredő követelések megfizetése iránt két pert indított, mely peres eljárásokban 2022. február 8. és 2022. február 17. napján jogerős ítélet született, amelyben jelen per II. rendű alperesét fizetésre kötelezte a bíróság. Ezen jogerős ítéletek alapján végrehajtási eljárás indult, amelyek jelenleg szünetelnek, mert a II. rendű alperesnek végrehajtás alá vonható vagyona nincs. Időközben mindkét gazdasági társaság felszámolás alá került. Tényként állapította meg továbbá az elsőfokú bíróság, hogy a II-III. rendű alperesek 2020. szeptember 22. napján ajándékozási szerződést kötöttek az I. rendű alperessel, amelyben II. és III. rendű alperesek az egymás között $\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$ hányadban tulajdonukat képező település belterület helyrajzi számú, II.r. alperes címe szám alatt fekvő ingatlant az I. rendű alperes részére ajándékozták, egyidejűleg maguk javára holtig tartó haszonélvezeti jogot alapítottak. Az ajándékozási szerződés tárgyát képező ingatlan $\frac{1}{1}$ tulajdoni hányadának értékét 35.000.000 forintban rögzítették, így a II. rendű alperes ingatlanhányad forgalmi értéke 17.500.000 forint. Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy ezen ajándékozási szerződést a II. rendű alperes az I. rendű alperessel, a gyermekével kötötte, valamint vele és a III. rendű alperessel, a házastársával kötött holtig tartó haszonélvezeti jogot alapító szerződést, így a Ptk. 6:120. § (2) bekezdése alapján a szerződésből a szerző I. és III. rendű alperesekre nézve ingyenes előny származott. Ez következik az ajándékozási szerződés jellegéből, mivel a Ptk. 6:235. § (1) bekezdés értelmében ingyenes szerződés. Felhívta az elsőfokú bíróság az 1/2011. (VI.15.) PK vélemény 3. pontját a szerződés fedezetelvonó jellege megállapításának feltételei körében. Az elsőfokú bíróság az alperesi védekezésre figyelemmel vizsgálta, hogy az ajándékozási szerződés megkötésének időpontjában a II. rendű alperessel szemben állt-e fenn követelése a felperesnek. A 2017. október 4. napján létrejött váltómegállapodások 2. pont második bekezdése alapján a II. rendű alperes a két gazdasági társaság által kiállított váltókból származó kötelezettségek kiállító általi teljesítéséért vállalt váltókezeseséget. Ennek alapján a váltómegállapodások 3.3. pontjában írtak szerint a váltókezes II. rendű alperesnek kötelezettsége keletkezett arra, hogy megfizeti a

felperesnek mindazt az összeget, amit a gazdasági társaságok a biztosított hitelszerződések alapján az abban meghatározott esedékességi időpontban nem teljesítenek. Megállapította, hogy a váltókezes II. rendű alperes felelőssége ugyanolyan, mint azé, akiért a kezességet vállalta. A kötelezettségvállalás tehát a váltókezesség elvállalásával létrejött. A BH1992.2.12. és a Fővárosi Ítéltábla Gf.40.505/2020/6. számú határozatában kifejtettekre figyelemmel rámutatott, hogy az ún. bianco váltó érvényes, ha a váltó blankettát az adós aláírja. A váltó elnevezés, valamint a kiállító aláírása olyan kellék, amellyel már a kibocsátáskor rendelkeznie kell az okiratnak ahhoz, hogy váltónak minősüljön. Így a váltó aláírásának és a váltókezességre vonatkozó szerződés aláírásának időpontjában az abban foglalt szerződési rendelkezések szerint a II. rendű alperes kötelezettségvállalása létrejött. A váltó kitöltése és fizetésre bemutatása, amelyre nem vitásan az ajándékozási szerződés megkötését követő időpontban került sor, csupán a kötelezettség esedékessé tételét jelentette. E körben utalt az Egri Törvényszék két jogerős ítéletére, amelyet a váltókezességre vonatkozó megállapodásból eredő követelések létrejötte és azok esedékességének időpontja tekintetében is anyagi jogerővel bírnak a felperes és a II. rendű alperes vonatkozásában. Ezért a váltómegállapodás létrejöttét és esedékességét ezek időpontjait a II. rendű alperes a jelen perben már nem is vitathatta a Pp. 360. § (1) bekezdés kizárása okán. Így megállapította, hogy az ajándékozási szerződés megkötésének időpontjában a jogosultnak a II. rendű alperessel szemben követelése állt fent, amely az 1/2011. (VI.15.) PK vélemény 3. pontjának második mondata alapján a perindításkor már esedékessé vált. A PK vélemény 4. pontjában foglaltakra is utalt, amely alapján vizsgálta, hogy nagyságrendileg milyen összegű követelés állt fenn a II. rendű alperessel szemben. A kielégítési alap elvonásának tényét az ajándékozási szerződés megkötése időpontjára, azaz 2020. szeptember 22. napjára vonatkozóan vizsgálta. Ezen időpontra a váltóval váltókezességgel biztosított követelés felperesi előadás szerint 22.668.435 forint és 26.856.024 forint volt a két gazdasági társaság vonatkozásában. Figyelemmel volt az Egri Törvényszék ítéleteinek tényállására, a felperes által csatolt hitelszerződések felmondását tartalmazó nyilatkozatokra és arra, hogy a felmondásban megjelölt szerződésszegések tényét az Egri Törvényszék előtti eljárásokban a II. rendű alperes nem vitatta. Az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján arra a megállapításra jutott, hogy a II. rendű alperes számára tudható volt, hogy a tartozás a felszólító levelekben foglaltakhoz képest 2020 szeptemberére nagyságrendekkel emelkedni fog. A II. rendű alperes sem vitatta, hogy a hitelszerződést kötő gazdasági társaságok tulajdonosa, ügyvezetője, azaz képviselője volt, melyből következően tudomással bírt arról, hogy az általa vezetett gazdasági társaságok nem képesek a tartozásaikat határidőben megfizetni. 2020. első felében különböző nagyrértékű végrehajtási eljárásokról, a váltó megállapodásokról, az azokban foglaltakról tudomása volt a II. rendű alperesnek. Mindezekre figyelemmel arra a következtetésre jutott az elsőfokú bíróság, hogy a II. rendű alperes a perbeli ingatlanban fennálló tulajdonrészét vagyonkimentési céllal ajándékozta gyermekének, az I. rendű alperesnek, a saját és a házastársa javára történt holtig tartó haszonélvezeti jog alapítása mellett. A gazdasági társaságokban fennálló üzletrészét nem tartotta a kielégítés szempontjából figyelembe vehető egyéb vagyonnak, hiszen a II. rendű alperesnek tisztában kellett lennie, hogy a gazdasági társaságokkal szembeni nagyszámú követelések meg nem fizetése miatt felszámolási eljárás fog indulni a társaságokkal szemben. A II. rendű alperesnek pedig más vagyona, amelyet a felperes követelése kielégítése céljából végrehajtás alá lehetne vonni nem volt. Az egyetlen jelentősebb értékű vagyontárgyát ajándékozta el, így a felperesi követelés kielégítésének a megghiúsítását fennállónak látta. A kielégítés alapjául szolgáló követelés fennállását,összepszerúségét a jogerős Egri Törvényszéki ítéletekkel bizonyítottanak találta. Mivel a felperes által megjelölt valamennyi követelés váltókezességből ered, a II. rendű alperes a váltómegállapodások 1. pontjának második bekezdése és 3. pontjának második bekezdése értelmében a váltókezességre vonatkozó megállapodás megkötésekor a

biztosított szerződésekből származó tőke-, díj-, kamat- és költségek megfizetését vállalta. Így a keresettel egyezően a megjelölt járulékok esetében is tűrésre kötelezte az alpereseket. A szerződés fedezetelvonó jellegének megállapítása körében nem tulajdonított jelentőséget a megjelölt egyéb eljárásoknak, az ott várható megtérülésnek. Mindezek alapján tehát megállapította, hogy a II. rendű alperes által kötött ajándékozási szerződés, valamint a haszonélvezeti jogot alapító szerződés a felperessel szemben hatálytalan, és a Ptk. 6:120. § (3) bekezdés szerint kötelezte az alpereseket a felperes követelése kielégítésének tűrésére, a vagyontárgyra vezetett végrehajtás útján. A perköltségről a Pp. 83. § (1) és 87. § (1) bekezdés alapján határozott.

[4] A II. rendű alperes a fellebbezésében elsődlegesen az ítélet megváltoztatását és a kereset elutasítását, másodlagosan az ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására utasítását kérte a Pp. 381. § alapján. Az ítéletet megalapozatlannak, jogszabálysértőnek tartotta. Álláspontja szerint nem volt a felperesnek semmilyen váltókövetelése vele szemben az ajándékozási szerződés megkötésekor. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság nem tulajdonított érdemi jelentőséget annak a ténynek, hogy nem általában vállalt kezességet az adós gazdasági társaságok felperessel szembeni fizetési kötelezettségeiért, hanem kizárólag az adós gazdasági társaságok által kiállított váltók összegéért vállalt váltókezességet. Ezen túlmenően annak sem tulajdonított jelentőséget, hogy bianco váltó kiállítására került sor, és a felperes a határozott összeget senki által nem vitatottan a támadott ajándékozási szerződés megkötését követően töltötte ki. Az elsőfokú bíróság nem vette figyelembe, hogy a perbeli váltó ún. fedezeti célú bianco váltó volt. Kifejtette, hogy a váltó mint értékpapír egy önálló, az alapjogviszonytól elkülönülő sui generis jogviszonyt hoz létre. Álláspontja szerint a Ptk. 6:565. § (1) bekezdéséből is következően a váltókat mint felperesi követeléseket önmagukban is kizárólagosan megtestesíteni képes értékpapírokat azok 2020. szeptember 22-i állapotában kellett volna a bíróságnak értékelnie. Hivatkozott a Ptk. 6:120. § (1) bekezdésére, az 1/2011. (VI.15.) PK vélemény 4. pontjában írtakra. Ezekre figyelemmel állította, hogy 2020. szeptember 22. napján felperesnek nem volt semekkora összegű váltókövetelése, sem az adós társaságokkal, sem vele szemben, mivel ezen időpontban a váltók összeget, pénznemet nem tartalmaztak, így pénzkövetelésről nem lehetett szó. Fenntartotta, hogy az érvényesen kiállított fedezeti célú bianco váltó alapján váltókövetelés nem tud korábban keletkezni, mint az az időpont, amikor a váltón a határozott pénzüsszeg feltüntetésre kerül. Az pedig nem vitás, hogy a váltón szereplő pénzüsszeg felperes általi kitöltésére később került sor, mint az ajándékozási szerződés megkötése. Utalt a váltómegállapodás 2. pont harmadik bekezdésére, valamint a Fővárosi Ítéltábla Gf.40.362/2022/12. számú ítélet [102] bekezdésében írtakra. Megítélése szerint az ítélet jogellenesen hagyta figyelmen kívül a Vár. 30. § rendelkezését, mely szerint a váltókezes a váltó összegéért vállal kezességet, a bianco váltón az összeg és a pénznem rávezetésig váltókezesség nem áll fenn. Kiemelte azt is, hogy a hitelszerződés alapján a hitelkeret lehívására is csak 2017. november 15. napjától volt lehetőség. Mindezek alapján 2017. október 4-én váltókövetelés nem keletkezett vele szemben. Rámutatott arra is, hogy a jogerős ítéletek megállapítást nem tartalmaznak a váltókövetelés keletkezésének időpontjára, kizárólag a váltó bemutatásának és esedékessé tételének időpontját rögzítik. Mindezek alapján az ítélet sérti a váltójogi szabályok szövegének közzétételéről szóló 1/1965. (I.24.) IM. rendelet (Vár.) 30. §, 75. §, valamint Ptk. 6:565. § (1) bekezdés rendelkezéseit is. Mindezen túlmenően megítélése szerint a felperes nem igazolta megfelelő módon, hogy az ajándékozási szerződés megkötése időpontjában mekkora összegű tartozást tartott nyilván vele szemben. E körben is hangsúlyozta, hogy a kiállított váltókból eredő váltókötelezettségeikért váltókezességet és nem a gazdasági társaságok kötelezettségeiért

kezességet vállalt. Az ajándékozási szerződés megkötésekor az adós társaságokkal szembeni követelés összegének és így a II. rendű alperessel szembeni követelés összegének bizonyítása a felperest terhelte. Így a bizonyíthatatlanság jogkövetkezménye a felperes terhére kell essen. Megítélése szerint a követelés egyéb biztosítékai sem hagyhatók figyelmen kívül, mivel a követelésért nemcsak és nem is elsősorban neki kellett egyedül helytállnia. A fedezetelvonás pedig nem valósulhat meg, ha a követelés megtérülése az alapjogviszony adósától, illetve a többi biztosíték igénybevételeivel biztosítható. Arra is hivatkozott, hogy a felperesnek az ajándékozási szerződés megkötése idején nem lehetett az elsőfokú ítélet által megjelölt összegű követelése vele szemben. E körben utalt a váltómegállapodások 3. pont harmadik bekezdésére, mely szerint arra az összegre vonatkozott, amelyet az adós társaságok annak esedékessé vállalásakor nem tudták a felperesnek megfizetni. 2020. szeptember 22. napján a hitelszerződések felmondására még nem került sor, ezért a váltókezesekkel szemben érvényesíthető felperesi követelés legfeljebb az adós társaságok ezen időpontban lejárt követelésével lehet azonos összegű. Erre pedig peradat nincs. A másodlagos fellebbezését arra alapította, hogy az ügy érdemére kiható eljárási szabálysértést követett el az elsőfokú bíróság, mert megsértette a Pp. 237. § (1) bekezdését, amikor is anyagi pervezetés körében nem adott kellő tájékoztatást a feleknek arra, hogy mit kell bizonyítaniuk. A 237. § (4) bekezdésének sérelmét is állította, mert az ajándékozási szerződés megkötése idején fennállt vagyoni helyzetére vonatkozó anyagi pervezetés is hiányos volt, és így szükségszerűen téves tényállás került megállapításra. Sérelmezte, hogy a társasági üzletrészei értékével kapcsolatban iratokat, nyilatkozatokat nem tartott szükségesnek beszerezni az elsőfokú bíróság, és a cégek likviditási problémáiból tévesen, okszerűtlenül vonta le a következtetéseit. A hiányos anyagi pervezetés miatt szükségszerűen sérti az ítélet a Pp. 279. § (1) bekezdését is.

[5] A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az ítélet helybenhagyását kérte, mert az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg és jogszabályoknak megfelelő döntést hozott. Érvelt amellet, hogy a bianco váltó érvényesen létrejött, amely már a létrejöttékor kötelezettségvállalást keletkeztet, a hiányzó kellékeit elegendő az érvényesítésig pótolni. Így a II. rendű alperes váltó kötelezettsége a bianco váltó aláírásakor létrejött és az időről-időre változó, az adósnak a biztosított hitelszerződésből eredő mindenkori fizetési kötelezettségével megegyező mértékben, folyamatosan fennállt, a váltó kitöltése és fizetésre bemutatása az esedékessé tételét jelenti, a követelés érvényesítésére irányuló aktus volt. Hangsúlyozta, hogy az ügylet célja a biztosíték megteremtése volt, a váltó ún. fedezeti váltó volt. Kiemelte, hogy a bíróság felhívására csatolta a felszólító leveleket és nem volt szükséges a fedezetelvonó szerződés megkötése napján fennálló pontos tartozás vizsgálata. Megítélése szerint nem volt szükséges valamennyi egyéb megtérülési lehetőségét kimerítenie ahhoz, hogy jogosult legyen a fedezetelvonási per megindítására. Az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezése iránti kérelmet megalapozatlannak tartotta.

[6] Az elsődleges fellebbezés alapos.

[7] Az alperesek a Pp. 36. § szerinti kényszerű pertársak, így a Pp. 38. § (1) bekezdésére tekintettel a II. rendű alperes fellebbezése kiterjedt az I., III. rendű alperesekkel szembeni elsőfokú ítéleti rendelkezésekre is.

[8] Tény, hogy jogerős ítélet fizetésre kötelezte a II. rendű alperest váltókezesség alapján, melyre tekintettel vitássá nem tehető tény, hogy a II. rendű alperes váltókezességen alapuló kötelezettsége fennállt. A jelen per tárgya azonban az alperesek között 2020. szeptember 22. napján létrejött ajándékozási és haszonélvezeti szerződésnek a felperessel szembeni hatálytalansága volt.

[9] Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy az adós gazdasági társaságoknak, valamint a II. rendű alperesnek a váltókon alapuló fizetési kötelezettsége annak ellenére érvényesen keletkezett, hogy a váltó hiányos tartalommal került kiállításra, mivel a bianco váltókat a pénzüsszeg beírása útján a bemutatást megelőzően kiegészíthette a felperes, amellyel azok immár teljesítették mindazokat a tartalmi követelményeket, amelyeket a Vár. 76. §-a ahhoz ír elő, hogy az okiratot saját váltónak lehessen tekinteni. A perbeli jogvita elbírálása során azonban nem annak volt ügydöntő jelentősége, hogy a II. rendű alperesnek a váltók, valamint az általa vállalt váltókezességek alapján keletkezett-e kötelezettsége a váltókban feltüntetett pénzüsszeg megfizetésére, hanem az bírt relevanciával, hogy e kötelezettsége mikor keletkezett.

[10] Arra is helytállóan hivatkozott az elsőfokú bíróság, hogy az 1/2011. (VI.15.) PK vélemény 3. pontja értelmében a szerződés fedezetelvonó jellegének megállapításához egyrészt az szükséges, hogy a szerződés megkötésekor a kötelezettnek fizetési kötelezettsége álljon fenn, másrészt pedig az ezen alapuló követelésnek az érvényesítésekor az igény állapotába kell kerülnie. Azt azonban szem elől tévesztette, hogy a II. rendű alperes nem egyszerűen az cég1 Kft., valamint a cég2 Kft. felperessel szemben fennálló tartozásai megfizetéséért vállalt kezességet, hanem váltókezességet vállalt. Ez utóbbi körülmény miatt pedig lényeges volt annak megállapítása, hogy az ebből eredő kötelezettsége mikor keletkezett, az fennállt-e – még ha nem is vált esedékessé – az alperesek közötti ajándékozási szerződés megkötése idejében.

[11] Az cég1 Kft., valamint a cég2 Kft. által kiállított váltók alapján megállapítható, s ezt maga a felperes sem tette vitássá, hogy az adós gazdasági társaságok olyan saját váltót állítottak ki, amely nem tartalmazta annak a határozott összegnek a megjelölését, amelynek megfizetésére feltétlen kötelezettséget vállaltak. Az ún. bianco váltóra is vállalható volt váltókezesség. A váltókezes fizetési kötelezettsége azonban nem a bianco váltó kiállításakor, hanem abban az időpontban keletkezik, amikor a váltóbirtokos a határozott pénzüsszeg kitöltésével teljessé teszi a váltó okirat tartalmát.

[12] A Vár. 76. §-a úgy rendelkezik, hogy – az ott meghatározott eseteket kivéve – nem saját váltó az az okirat, amelyből a 75. §-ban megjelölt kellékek valamelyike hiányzik. Nem vitásan a 76. § a)-c) pontjaiban megjelölt kivételek nem állnak fenn, ugyanakkor a váltók a kiállításakor, s egészen a bemutatást megelőző időpontig hiányosak voltak a tekintetben, hogy azok tartalma nélkülözte a 75. § 2. pontjában megkövetelt tartalmi elemet,

annak a határozott pénzösszegnek a megjelölését, amelynek megfizetésére a kiállító feltétlen kötelezettséget vállalt.

[13] Mindaddig tehát, amíg a felperes a határozott pénzösszeg kitöltésével nem pótolta az okirat Vár. 75. § 2. pontjában meghatározott tartalmi eleme tekintetében fennálló hiányosságát, az okiratot a 76. § értelmében nem lehetett váltónak tekinteni. A váltó hiányából eredően a II. rendű alperes váltókezesessége sem jött létre, mindaddig függő jogi helyzet állt fenn, amíg a felperes a váltó tartalmi hiányosságát elhárította a pénzösszeg okiratokra vezetésével. A felperesnek ettől az intézkedésétől lehetett az okiratokat egyáltalán váltónak tekinteni, s emiatt csupán ekkor keletkezhett az alperes váltókezesességen alapuló fizetési kötelezettsége is. Abból pedig, hogy a felperes által sem vitatottan a határozott pénzösszeget a váltó benyújtását megelőzően vezette rá a bianco váltóra, az következik, hogy – váltónak minősülő okirat hiányában – a II. rendű felperessel szemben az ajándékozási szerződés megkötésének időpontjában még nem állt fenn követelése. Az 1/2011. (VI.15.) PK vélemény 3. pontjában meghatározott – konjunktív – feltételek egyikének, a követelés fennállásának hiányában annak a körülménynek nem volt jelentősége, hogy a másik feltétele, a perlés idejéig bekövetkező esedékesség teljesült. Mindezek miatt az alperesek között létrejött ajándékozási szerződés nem minősült a Ptk. 6:120. § (1) bekezdése szerinti fedezetelvonó szerződésnek. Erre figyelemmel nem volt ügydöntő jelentősége sem annak a kérdésnek, hogy kereshetett-e más biztosítékból kielégítést a felperes, sem a követelés összegének, ezért ezek vizsgálatát a másodfokú bíróság mellőzte.

[14] Minezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla az elsődleges fellebbezési kérelemnek helyt adva az elsőfokú ítéletet a Pp. 383. § (2) bekezdés alapján megváltoztatta és a keresetet elutasította.

Mivel az elsődleges fellebbezés alapos volt, a másodlagos fellebbezés alapján szükségtelen volt annak vizsgálata, hogy sértett-e lényeges eljárási szabályt az elsőfokú bíróság.

[15] A fellebbezéshez csatolt költségjegyzékben csupán a II. rendű alperes első-, illetve másodfokú perköltségigénye került felszámításra a 32/2003. (VIII.22.) IM. rendelet (a továbbiakban: IM. rendelet) 3. § (2) bekezdés alapján. Ezért az ítéltábla erre figyelemmel csupán a II. rendű alperes javára kötelezte a felperest az első- és másodfokú perköltség megtérítésére a Pp. 82. § és 83. § (1) bekezdés alapján, annak ellenére, hogy a kényszerű pertársaságra figyelemmel az fellebbezés az I. és III. rendű alperesekre is kihatott. Az ügyvédi díjat a kifejtett ügyvédi tevékenységre is tekintettel az IM. rendelet 3. § (2), (5) és (6) bekezdése, valamint 4/A. § (1) bekezdés szerint mérlegeléssel határozta meg a másodfokú bíróság.

[16] A II. rendű alperes a fellebbezési illetékre kiterjedő részleges költségfeljegyzési jog folytán nem róta le a fellebbezési illetéket. A le nem rótt fellebbezési illetékről az ítéltábla a Pp. 102. § (1) bekezdés alapján határozott, figyelemmel az 1990. évi XCIII. törvény 78. § (4) bekezdésére és a 26/2022. (XII.6.) IM. rendelettel módosított 30/2017. (XII.27.) IM. rendelet 3. §-ában foglaltakra.

[17] A másodfokú bíróság tájékoztatja a felperest, hogy a fizetendő illeték a határozat jogerőre emelkedését követő 60. napon válik esedékessé. Az illetéknek a rendelkező részben megjelölt illetékbevételi számlára történő megfizetése során közleményként fel kell tüntetni az illetékfizetési kötelezettséget tartalmazó jogerős bírósági határozatot hozó bíróság megnevezését, a bírósági ügyszámot, valamint a fizetésre kötelezett adóazonosító számát. Figyelmezteti a felperest, ha az illetéket annak esedékességekor nem fizeti meg, az adózás rendjéről szóló törvény rendelkezései szerinti késedelmi pótlékot kell fizetnie.

Budapest, 2024. április 9.

Dr. Németh László s.k.
a tanács elnöke

Dr. Merőtey Anikó s.k.
előadó bíró

Dr. Molnár Ágnes s.k.
bíró